एतत्प्रपंचयति नांतमिति पुरुषस्ययन्मायाबलंतस्यांतंनविदामिनवेद्मि दशशतान्याननानियस्यसोऽपिअस्यगुणान्गायन्पारंनसमवस्यति नप्राप्नोति ॥४१॥ यदिनकेपिविदंतितर्हिकथंमुच्येरन् तत्कृपयैवेत्याह येषामिति दययेत् दयांकुर्यात् तेचयदिनिष्कपटमाश्रितचरणाभवंति तेदुस्तरां देवमायामतितरंति चकारान्मायावैभवंविदंतिच अथेतिवापाठः प्रत्यक्षमेवतेषांमायातरणमित्याह नैषामिति श्वसृगालानांभक्ष्येदेहे ॥ ४२ ॥ अंतर्ज्ञानाभावेऽपिमायेयमितिज्ञानंतत्कृपयाबहूनामस्तीत्याह वेदाहमितित्रिभिः यूयमितिसनकादीनंतर्भाव्यबहुत्वम् दैत्यवर्यःप्रह्लादःमनुःस्वायं

नांतंविदाम्यहममीमुनयोऽग्रजास्तेमायाबलस्यपुरुषस्यकुतोऽपरेये ॥ गायन्गुणान्दशशताननआदिदेवःशेषोऽधुनाऽपिसमवस्यतिनास्यपारम् ॥४१॥ येषांसएवभगवान्दययेदनंतःसर्वात्मनाऽश्रितपदोयदिनिर्व्यलीकम् ॥ तेदुस्तरामतितरंतिचदेवमायांनैषांममाहमितिधीःश्वसृगालभक्ष्ये ॥ ४२ ॥ वेदाहमंगपरमस्यहियोगमायांयूयंभवश्चभगवानथदैत्यवर्यः ॥ पत्नीमनोःसचमनुश्चतदात्मजाश्चप्राचीनबर्हिऋभुरंगउतध्रुवश्च ॥ ॥४३॥ इक्ष्वाकुरैलमुचुकुंदविदेहगाधीरध्वंबरीषसगरागयनाहुषाद्याः ॥ मांधात्रलर्कशतधन्वनुरंतिदेवदेवव्रतोबलिरमूर्तरयोदिलीपः ॥ ४४ ॥ सौभर्युतंकशिबिदेवलपिप्पलादसारस्वतोद्धवपराशरभूरिषेणाः ॥ येऽन्येविभीषणहनूमदुपेंद्रदत्तपार्थार्ष्टिषेणविदुरश्रुतदेववर्याः ॥४५॥ तेवैविदंत्यतितरंतिचदेवमायांस्त्रीशूद्रहूणशबराअपिपापजीवाः ॥ यद्यद्भुतक्रमपरायणशीलशिक्षास्तिर्यग्जनाअपिकिमुशुभधारणाये ॥ ४६ ॥

भुवः तस्यपत्नीचतदात्मजाः पुत्रौकन्याश्च प्राचीनबर्हिषोविसर्गलोपश्छांदसः ॥ ४३ ॥ शतधनुः अनुश्वसंधिरार्षः रंतिदेवाइतिवापाठः सुगमः ऐकपद्ये एतैःसहितोदेवव्रतइत्यर्थः ॥ ४४ ॥ उपेंद्रदत्तःशुकः विभीषणादयोवर्यामुख्यायेषांते ॥ ४५ ॥ किंबहुनासत्संगेनसर्वेऽपिविदंतीत्याह तेवाइति अद्भुताः क्रमापादन्यासायस्यहरेः तत्परायणास्तद्भक्ताः तेषांशीलेशिक्षायेषांते तथायदिभवंतितर्हितेअपिविदंतीत्यर्थः शुभेभगवतोरूपे धारणामनोनियननंयेषांतेविदंतीतिकिमुवक्तव्यम् ॥ ४६ ॥